

**Arja Puikkonen, Kirmo Lintinen (säv.) ja Kustaa Saksi (kuv.):
Haapaneitty, mettän tyttö (Nemo 2011)**

Haapaneitty, mettän tyttö on kolmen taiteilijan taitavan yhteistyön tulos. Arja Puikkosen myyttien ja metsäntarujen maailmassa liikkuva tarina, Kirmo Lintisen musiikki ja Kustaa Saksin upea kuvitus luovat teoksen, joka vie huimaan seikkailuun keskelle metsää. Tarinan päähenkilö Eino kohtaa karkureissullaan niin metsän peikkoja kuin maahisiakin. Metsä on yhtäikaa salaperäinen, kiinnostava ja jopa pelottava.

Kenelle? Pienille alakoululaisille sekä kaikille metsäisistä tarinoista ja seikkailuista kiinnostuneille.

KATOAMISILMOITUS

Ennen urheiluruutua luettiin poliisitiedotus: ”Tänä aamuna katosi Kirkkonummella kotipihaltaan kuusivuotias Eino Oskari Hiekkänen. Päällään hänellä on siniharmaa enstex-kankainen suojapuku, tummansininen pipo ja mustat kumisaappaat. Eino Oskari Hiekkänen on 115 senttimetriä pitkä, hänellä on vaalea tukka ja häneltä puuttuu toinen etuhammas. Kaikki havainnot kadonneesta pyydetään ilmoittamaan lähimmälle poliisille.” (s. 2.)

Kirjan tarina alkaa Einon katoamisesta. Tee sinäkin oma katoamisilmoitus. Kokeile tehdä se itsestäsi. Miltä tuntuu kirjoittaa oma katoamisilmoitus?

Etsintäkuulutus

Kadonnut:

Ikä:

Erikoistuntomerkit:

Viimeisin havainto:

Yhteydenotot:

Löytöpalkkio:

Tee katoamisilmoitus myös jostakin muusta asiasta, kuten hassusta tavarasta, eläimestä, kulkuneuvosta tms.

Askarrelkaa yhteinen televisioruutu ja esittäkää katoamisuutisia toisillenne. Uutisia voi myös nauhoittaa radio- tai videolähetyksiksi.

METSÄISIÄ ÄÄNIÄ

Pensaikosta kahahti pakoon lintu. Kuusen oksalta kurkisti orava, tikka paukutti puun runkoa. Polku kiemursi ylöspäin ja kivilouhikossa se hävisi kokonaan. (s. 6.)

Metsä mutisee, vinkuu, kahahtelee ja suhahtelee. Metsä on täynnä eläinten ääniä, tuulen laulua ja oksien soittoa. Tuokaa metsä sisälle! Puolet ryhmästä istuu lattialle ja toinen puoli ryhmästä muodostaa ison piirin istujien ympärille. Sitten alkaa piirin sisällä istuvien mielikuvitusmatka, jolle muut tuottavat äänimaiseman:

Sulje silmät ja kuvittele olevasi metsässä. Allasi on mukava istuinkivi. Ota sillä hyvä asento, sillä jätät nyt hetkeksi kuuntelemaan metsän ääniä. Millaisia ääniä kuulet? Kenet haluaisit metsässä kohdata?

Äänet syntyvät piirin kehällä kehosoittojen avulla: kokeile rohkeasti, millaisia metsän ääniä syntyy käsien, jalkojen, sormien, suun tai vaikkapa vatsan avulla. Äänet voimistuvat ja hiljenevät ohjaajan merkeistä: tee mahdollisimman voimakkaita ja aivan hiljaisia ääniä.

Vaihtakaa osia siten, että piirin kehällä äänimaisemaa tehneet pääsevät piirin keskelle istumaan. Äänimatkan jälkeen kirjoittakaa muistiin muutama asia matkastanne: Kenet kohtasit metsässä? Mitä ääniä kuultit? Miltä metsässä tuntui ja näytti?

MITÄ KUULUU? MILTÄ TUOKSUU?

Eino laski liukumäestä monta kertaa, mutta yksin liukuminen oli ikävää. Suojapuvun kangas vain sihahti surullisesti ja saappaat tömpsähtivät märkään hiekkaan. Eino kokeili keinumista. Hän keinui ja keinui. (s. 4.)

Tutki eri aisteja ulkona! Ota mukaan muistiinpanovälineet ja mene johonkin kivaan paikkaan vaikkapa kotipihalle tai lähimetsään. Tee juuri niitä juttuja, joita yleensäkin tekisit, mutta tällä kertaa aivan hipihiljaa ja yksin: juokse, leiki, kiipeile, hyppää narua jne. Miltä nuo puuhut kuulostavat, tuntuvat, tuoksuvat ja näyttävät? Tutki huolella jokaista aistia ja kirjoita muistiin sanoja, joita tulee mieleen.

PELOTTAVIA PAIKKOJA

Metsässä oli enemmän nähtävää kuin leikkipuistossa. Yhtään ei tiennyt mitä seuraavan puun tai kiven takana oli. Pensaikosta kahahti pakoon lintu. Kuusen oksalta kurkisti orava, tikka paukutti puun runkoa.

Polku kiemursi ylöspäin ja kivilouhikossa se hävisi kokonaan. (s. 6–7.)

Eino eksyy metsään, mutta missä muualla olisi pelottavaa olla eksyksissä tai muuten vain yksin? Miltä noissa paikoissa kuulostaa, tuoksuu, näyttää ja tuntuu? Kirjoita valitsemastasi paikasta kuvaus tai piirrä kuva ja kerro siitä omin sanoin.

NURINKURIN

”Meillä aina aloitetaan jälkiruuasta”, Haapaneitty sanoi. ”Suu auki ja silmät kiinni.” (s. 15.)

Maanalaisissa häissä kaikki tehdään nurinperin, esimerkiksi jälkiruoka syödään ennen pääruokaa. Mitä tapahtuisi, jos muutkin asiat menisivät nurinniskoin? Keksi ja kerro, millainen voisi olla kokonainen nurinkurinpäivä.